

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Nonus. Quamdiu probabiliter duret vnus status supernaturalis secundum vniformem vt plurimum modum operandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

eorum abundat.] [in omni enim *a* composito, bonum non est huius, vel illius partis; sed totius.]

[Substantijs itaque separatis, quæ non habent *b* aliam operationem vitæ, quam intelligere;] & velle, concedendum est, quod semel summo sui status, meriti, & præmij, adepto; in eo quoque completa, & perfecta duratione, ac operatione persistent. nobis autem [cum desit naturalis constitutio conuenientiæ, aptæque compositionis ratio, eodem *e* modo se habens;] humiliter ferendum est: quod à summo tum status, tum Nunc operationis, ad *lucum* nostrum relabamur: ita tamen vt [nunquam ex intentione voluntatis; sed sola, interpolatione *d* necessitatis, acies mentis ab æternis, & summis spectaculis, defleat.] [& sic licet quamdiu grauis carnis huius mole deprimimur, impossibile nobis sit in eodem semper animi vigore, ac in Deum suspensione persistere; quisquis *e* tamen bonus, mox vbi ad inuilia sese conuersum deprehendit ab eis ilicò sese cum magna sui ipsius, ac instabilitatis suæ dedignatione auertit; & quia sine animi affectione illis intendebat, ideò citra difficultatem ab illis auertitur, quippè qui ad introuersionem quam extrouersionem propensior est] & in Nunc operationis perfectè Deo adhærendi, laborem suum impendit, vt latius habetur supra *f* & quamuis in Nunc

operationis summo, nemo diu persistat; in summo tamen status supernaturalis hoc locum non habere ex sequentibus magis colligere licebit,

Quamdiu probabiliter duret vnus status supernaturalis secundum vniuersalem vt plurimum modum operandi.

ARTICVLVS NONVS.

Actiones vitæ nostræ, cum annuis temporibus, mensibus, diebus, horis, ac momentis absolui, sentit quotidiana experientia: voluntatis appetitum citius intellectu dari, probant infantium gestus; intellectum eum maturo iudicio, circa quadragesimum annu prius accedere, ad communem praxin docent *g* nonnulli; certis *h* annis finitis Regi Persarum ab Angelo auxiliu ferri; Ezechielem ad prophetiam peruenisse; aliaue contigisse, narrat passim sacra Historia. [hoc enim quod dicitur quia in tricesimo *i* anno spiritum prophetiæ acceperit, indicat aliquid nobis considerandum: videlicet quia iuxta rationis vsum, doctrinæ sermo non suppetit, nisi in ætate perfecta. Vnde & ipse Dominus, anno duodecimo ætatis suæ, in medio Doctorum, in templo sedens; non docens; sed interrogans voluit inueniri.] atque ita non est quod aliquis miretur, si & in mystica exerci-

a S. Th. Contr. Gent. l. 1. c. 18. *b* Contr. Gent. l. 2. c. 97. *c* S. Dion. de Dia. nom. c. 4. *d* Harph. ex Wercell. l. 1. p. 2. c. 46. *e* Taul. Instit. c. 16. *f* paraph. 6. & 9. *g* Taul. in Ascens. Dom. serm. 2. & Harph. l. 2. p. 3. & l. 3. p. 1. c. 4. *h* Dan. 10. Ezech. 1. *i* S. Greg. in Ezech. Hom. 2.

exercitatione, & anni, dies, & tempora labantur; priusquam aut supernaturales status attingantur, aut eidem cum annis, (ordinata successione,) perlustrentur. ideò etiam [seruus *a* Hebræus emptus, sex annis seruire præcipitur, vt in septimo liber exeat gratis. quid autem per senarium numerum nisi actiuæ vitæ perfectio designatur? quid per septenarium nisi contemplatiua vita exprimitur? sex ergò annis seruit, & septimo egreditur liber; qui per actiuam vitam, quam perfectè exhibuerit, ad contemplatiuæ vitæ libertatem transit.]

Circa supernaturales porrò status, variat in praxi duratio, priusquam mysticus tota sua capacitate, vel statum vñionis ab infimis, per media, ad suprema conscendat; vel in statu Transformationis, à summis per media, descendat; rursusque, ordinatè ad summa eleuetur: aliquando enim duobus, quatuor, sex, vel octo, annis, semel summa ascendit; vel ad ima reuertitur: posset etiam in aliquo cum Paulo quatuordecim annis, vel pluribus durare. ideò quando dicit, scio hominem in Christo ante annos *b* quatuordecim (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit) potest intelligi quod à quatuordecim annis, & ab eo tempore quo Damascum proficiscens, in tertium cælum raptus fuerat; tanta reuelationum magnitudo, & rerum diuinarum fruitio exinde cohæserit, vt sive in corpore, sive extra corpus esset, ignoraret:

licet non continuò vsque ad eò intensè, vt stimulos carnis & humani corporis alterationes, non etiam sentiret; sed similia, aliaque laboris incommoda, & mala tam perfectè toleraret, vt illa cum [Sancto Ioanne Euangelista, potius *c* diiudicaret,] quam durè ferret.

Est insuper alia atque alia ratio durationis, ad paucos, vel plures annos: posset enim aliquis ita bono publico sese impendere, vt rebus mysticis minus accuratè, & frequenter intenderet. in quo quidem casu licet Benignissimus Deus [contemplationis bonum in alio *d* compenset;] hoc tamen non ita solet fieri, vt mysticus donum habitus supernaturalis modi, in charitate, tam cito digerat, & absoluat; sicut alius, qui omne, vel potissimum tempus interioritati concederet. pari modo, qui negligentius contemplationi supream vacaret, tardius profectò, diligentiore, ac feruentiore mystico, finem suo statui, & modo vniformiter operandi imponeret. cum [habitus per cessationem *e* actuum minuantur, flaccescant, vel etiam tollantur.]

Generaliter verò loquendo, constat, quod [habitus *f* secundum quem, quispiam ad se, vel in ordine ad alterum (sicut in mysticis fit) se habere dicitur, sit quædam qualitatis species, de difficili mobilis,] eoque ad tempus notabile perseuerans; certam autem durationem, quilibet in se ipso, aut altero, cui familiaritate spiritali coniunctus

pp 2

fue-

a Greg. *ibid* Hom. 3. *b* 2. Cor. 12. *c* S. Dion. *Epist. ad Ioan. Euang.* *d* S. Thom. *e* 1. 2. q. 52. *A.* 3. *c.* *f* *ibid*. q. 49. *A.* 1. *c.*

fuerit, experiri licebit. quam verò ordinato progressu status aliquis supernaturalis, perfectionem suam, assequatur; ex sequentibus magis clarum fiet;

Status modi supernaturaliter operandi, accommodato, & sibi proprio ordine, ab-soluuntur ad suum summum fruitione centrali, spiritus proprii, & spiritus diuini, & Contra.

ARTICVLVS DECIMVS.

EX his cum constet, neq; secundum statum, neque secundum operationes, etiam a qui seruiunt ei stabiles esse; iam videndum est quis ordo, & consecutiua annexio, sit nostrarum operationum, in aliquo doctorum statuum. cum itaque [amor sit *b* connexio & vinculum, quo omnium rerum vniuersitas ineffabili amicitia, insolubilique vni-one copulatur] [ordo autem *c* rerum sub diuina sapientia postulet, vt varij sint rerum gradus,] quorum diuina quidem iustitia sapientiae comes, non peruertat ordinem à sapientia ita dispositum, sed conseruet, ac propria superiorum munera inferioribus non distribuat; sed sua cuique pro natura confirmet, & pro dignitate rependat. cum tres insuper [caelestes illae Hierarchiae non dæqualiter superni radij influxum excipiant, sed per abundantiam diuini luminis participatione distinguantur;] nō solum [in summis, atque infimis mentibus; sed etiam in ijs quæ sunt e eiusdem

ordinis, hæc lex sancita est, vt in vnaquaque Hierarchia, & primi sint, & medij, & postremi ordines; inferiorumq; superiores doctores sint, eisq; quasi digito viam monstrant, aditumq; ostendant ad diuinitatem, illustrationē, atque consocietatem;] vndè hoc quoq; non immeritò potest addi, vnamquamq; [& caelestem, f& humanam mentem seorsum proprios in se continere, & primos, & medios, & vltimos ordines, atq; facultates; quæ eodem modo, quo superiores singularium Hierarchiarum illustrationum proprii ductus, enuntiantur: quibus vnaquæq; mens pro suo capitu, quam nitidissimæ purgationis, copiosissimi luminis, absolutæque perfectionis sit particeps.]

Et quum [ordo *g* charitatis accipiat secundum proportionē dilectionis ad diligibile,] hæc trinaria Hierarchiarū statuūq; subdiuisio, ad mysticum faciliorem intellectum [sub vitali sensu *h* sensuali, sensu rationali, & sensu diuino, completi potest;] aut dici mysticum versari in fruitione fundi, vbi animalis homo optimè ordinatus diuinis influxus suscipit, & in fruitione spiritus proprii, in quo suppositis inferioribus, ad spiritualia erigitur, ac in fruitione diuina, (vtraque præstantiore,) sublimatur. quod idem est ac dicere [spiritum sine *i* spiritu, spiritum in spiritu, & spiritum supra spiritum.] [Deum enim *k* contemplamur non solum intra nos, & extra nos, verum etiam supra nos.]

^a Job. 4. ^b S. Bonau. 4. Itin. iter. d. 2. ^c Harph. l. 3. p. 2. c. 16. ^d S. Th. 1. p. 9. 108. a. 1. c. ^e S. Dion. de Cal. Hier. c. 4. ^f Ib. c. 10. ^g 22 q. 44. a. 2. c. ^h Harph. l. 3. p. 4. c. 28. ⁱ S. Bon. Proh. Itin. iter. d. 3. ex Rich. ^k S. Bonau. Itin. ment. c. 5.